

Bijlage 6: Interview 5

J.W. is een jongeman van 18 jaar. Hij is geboren op 2 januari 1996. Momenteel studeert hij om zijn a-levels te behalen in fotografie, geografie en media. Volgend jaar wil hij heel graag een mediaproductie cursus gaan doen. Later wil hij namelijk zeer graag een DJ worden op de radio.

Het familieleven van J. is zeer zwaar geweest en is nog steeds niet wat het moet zijn. De reden waarom hij naar het YMCA is verhuist, is doordat hij zeer veel moeilijkheden ondervond thuis. Een paar weken na zijn 18^e verjaardag hebben zijn ouders hem zonder een verwittiging aan de deur gezet. Hij heeft toen zijn maatschappelijk assistent gecontacteerd en die heeft hem toen geholpen om nieuwe accommodatie te vinden.

J. heeft al een tijdje een maatschappelijk assistent doordat hij in juni 2011 gewond geraakte aan zijn hoofd. Zijn moeder heeft toen deze hulp geregeld om hem te helpen met de dingen die hij nodig heeft om klaar te geraken om zelfstandig te wonen.

Sinds J. zijn ouderlijk huis heeft verlaten, heeft hij geen contact meer met zijn beide ouders. Hij probeert alle contact met hen te vermijden omdat hij vindt dat zij hem niet waardig hebben behandeld. Zijn moeder probeert via allerlei kanalen om weer in contact te geraken met J., maar hij wil zijn ouders liefst uit zijn leven. Daarnaast lieten ze ook duidelijk uitschijnen dat ze zijn relatie niet goedkeurden. Ze waren absoluut niet vriendelijk tegen haar.

J. heeft een jongere broer van 16 jaar. Ze gaan beiden naar dezelfde school, maar wanneer hij zijn broer ziet, dan doet deze zeer onvriendelijk tegen hem. Ook de vrienden van zijn broer zullen dan zeer vervelend tegen hem doen. Deze negatieve reacties maken hem zeer ongemakkelijk en geven hem een slecht gevoel. Al deze dingen hebben als gevolg dat J. recent zijn gsm-nummer heeft veranderd omdat hij niet meer wou worden lastig gevallen. Daarnaast gaan hij en zijn vriendin ook proberen om een advocaat aan te spreken omdat het stilaan te ver gaat.

Natuurlijk heeft J. de nodige vrienden waarop hij kan leunen. Op school heeft hij een heel aantal goede vrienden. Vroeger sprak hij niet graag af met zijn vrienden omdat hij bang was dat er iets zou gebeuren bij zijn thuis terwijl een van zijn vrienden aanwezig was. Momenteel ziet hij zijn vrienden voornamelijk op school en geregeld komt er iemand langs het YMCA.

Begin februari 2014 is J. naar het YMCA verhuist vanwege zijn thuissituatie. Zijn maatschappelijk werker heeft meteen de juiste contacten gelegd om voor hem accommodatie te vinden.

Wanneer hij een probleem heeft, weet hij dat er altijd iemand klaar staat om naar hem te luisteren. Naast de medewerkers van het YMCA kan hij ook bij nog andere professionelen terecht. J. heeft wekelijks een afspraak met zijn maatschappelijk werker en daarnaast heeft hij ook wekelijks een gesprek met zijn neuropsychiater. Daarnaast heeft hij zijn vriendin die altijd voor hem klaar staat. Hij ziet haar dagelijks dus ondervindt zeer veel steun van haar. Tot slot zijn er ook zijn vrienden. Met hen kan hij over alles praten.

J. is ervan overtuigd dat de dingen er helemaal anders hadden kunnen uitzien moesten zijn ouders ook een deel van de schuld op zich genomen hebben. Toen hij nog thuis leefden, zeiden zijn ouders steeds dat hij in fout was en dat zij niets verkeerd deden. Als zij zouden realiseren dat ze hem niet heel juist hebben behandeld, dan zou hij waarschijnlijk nog thuis leven en zouden ze misschien beter overeenkomen. Daarnaast was er ook het feit dat ze helemaal niet vriendelijk waren naar zijn vriendin toe.

Momenteel is hij ervan overtuigd dat het niet meer mogelijk is om te werken aan deze relatie. Hij heeft het gevoel dat ze dit punt al lang zijn gepasseerd en dat er toch niets zal veranderen.

Aan de andere kant ziet J. zijn toekomst zeer rooskleurig. In september zou hij zeer graag met zijn vriendin verhuizen naar Farnborough. Hij wil daar een medicacursus gaan volgen. In de verre toekomst zouden ze samen graag naar het buitenland trekken, Amerika of Australië.

J. heeft een eerder positieve ervaring binnen het YMCA. De medewerkers zijn vriendelijk, de faciliteiten zijn goed en hij kan doen wat hij wil. In het begin heeft hij even wat problemen gehad met een resident, maar dat is ondertussen allemaal opgelost. J. heeft nog geen echte vrienden gemaakt. Hij houdt zich liever tot zichzelf omdat hij niet weet hoelang hij nog in het YMCA zal verblijven.

De verhuis van het ouderlijke huis naar het YMCA heeft J. zeker geholpen. Allereerst vindt hij van zichzelf dat hij zelfstandiger is geworden. Hij moet nu zijn eigen beslissingen nemen en verantwoordelijk zijn. Daarnaast heeft hij meer zelfvertrouwen. Vroeger vertelden zijn ouders wat hij wel en niet kon, terwijl hij ondertussen heeft ondervonden dat er zoveel dingen zijn die hij wel kan.